

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

w sprawie używania bieli ołowianej w malarstwie,

przyjęta jako projekt dnia 19 listopada 1921 roku w Genewie na
Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi
Narodów.

(Dz. U. z dnia 28 maja 1925 r.)

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 19 grudnia 1923 r. - Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 7, poz. 59).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY,

STANISŁAW WOJCIECHOWSKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu dziewiętnastym listopada tysiąc dziewięćset dwudziestego pierwszego roku w Genewie na Konferencji Generalnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów został przyjęty projekt Konwencji Międzynarodowej w sprawie używania bieli ołowianej w malarstwie, o następującem brzmieniu dosłownem:

Konwencja w sprawie używania bieli ołowianej w malarstwie.

Ogólna Konferencja Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów,

zwołana w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zgromadzona tam 25 października 1921 r. na trzeciej swej sesji,

postanowiwszy przyjąć różne wnioski, dotyczące zakazu używania bieli ołowianej w malarstwie, która to kwestja stanowi szósty punkt porządku obrad sesji, i

doszedłszy do wniosku, że propozycje te winny być ujęte w formę projektu konwencji międzynarodowej, przyjmuje następujący projekt Konwencji do ratyfikacji przez Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, zgodnie z postanowieniami Części XIII Traktatu Wersalskiego i odpowiednich Części innych Traktatów Pokoju.

Art. 1.

Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, ratyfikujący niniejszą Konwencję, zobowiązuje się, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w art. 2, do wydania zakazu używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz wszelkich produktów, zawierających te barwniki, w malarstwie budowlanem wewnątrz budynków, z wyjątkiem dworców kolejowych i zakładów przemysłowych, w których używanie bieli ołowianej, siarczanu ołowiu i wszelkich produktów, zawierających te barwniki, zostanie uznane za niezbędne przez właściwą władzę, po zasięgnięciu opinii organizacyj pracodawców i robotników.

Używanie barwników białych zawierających najwyżej 2% czystego ołowiu, jest wszakże dozwolone.

Art. 2.

Postanowienia artykułu 1 nie będą miały zastosowania ani do malarstwa dekoracyjnego ani przy robieniu szlaków i obwódek.

Każdy Rząd ustali rozgraniczenie między różnemi rodzajami malarstwa i unormuje użycie bieli ołowianej, siarczanu ołowiu i wszelkich produktów, zawierających powyższe barwniki przy powyższych robotach zgodnie z postanowieniami artykułów 5, 6, i 7 niniejszej Konwencji.

Art. 3.

Zabrania się zatrudniania młodocianych poniżej lat 18 oraz kobiet w malarstwie przemysłowem przy wszelkich robotach z użyciem bieli ołowianej, siarczanu ołowiu lub innych produktów, zawierających powyższe barwniki. Właściwe władze mają prawo zezwolić, po zasięgnięciu opinii organizacyj pracodawców i robotników, by uczniowie malarscy byli zatrudniani dla nauki zawodowej przy robotach zabronionych przez ustęp poprzedni.

Art. 4.

Zakazy przewidziane w artykułach 1 i 3 wejdą w życie w sześć lat od daty zamknięcia trzeciej sesji międzynarodowej Konferencji Pracy.

Art. 5.

Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, ratyfikujący niniejszą Konwencję, zobowiązuje się uregulować użycie bieli ołowianej, siarczanu ołowiu i wszelkich produktów zawierających te barwniki przy robotach, w których barwniki te nie są wzbronione, według następujących zasad:

I. a) Biel ołowiana, siarczan ołowiu oraz produkty zawierające te barwniki mogą być używane przy robotach malarskich tylko w postaci pasty lub farby gotowej do użytku.

b) Powzięte zostaną środki, by usunąć niebezpieczeństwo powstające przy stosowaniu farb sproszkowanych.

c) Powzięte zostaną środki, wszędzie gdzie się to okaże możliwym, by usunąć niebezpieczeństwo, grożące na skutek pyłu, powstającego przy szlifowaniu i skrobaniu na sucho.

II. a) Poczynione zostaną zarządzenia, któreby umożliwiły robotnikom malarskim przestrzeganie czystości w czasie pracy i po jej skończeniu.

b) Robotnicy malarscy winni nosić przez cały czas trwania pracy ubrania robocze.

c) Zostaną poczynione zarządzenia, by ubrania zdjęte podczas pracy nie zostały zanieczyszczone przez materiały malarskie.

III. a) Wypadki zatrucia ołowiem lub podejrzane wypadki tego zatrucia winny być zgłaszane, a następnie sprawdzane przez lekarza, wyznaczonego przez właściwą władzę.

b) Właściwa władza może zażądać poddania robotników oględzinom lekarskim, o ile uzna to za niezbędne.

IV. Robotnikom malarskim winny być rozdawane instrukcje, dotyczące specjalnej ostrożności zdrowotnej w ich zawodzie.

Art. 6.

Właściwa władza poczyni wszelkie zarządzenia, jakie uzna za niezbędne, by zapewnić przestrzeganie przepisów, przewidzianych w poprzednich artykułach, po zasięgnięciu opinii zainteresowanych organizacji pracodawców i robotników.

Art. 7.

Sporządzana będzie statystyka zatruc ołowiem robotników malarskich, dotycząca:

a) chorobowości, na zasadzie zgłoszeń i sprawdzania wszystkich przypadków zatrucia ołowiem,

b) śmiertelności, według metody uznanej przez Państwowy Urząd Statystyczny każdego kraju.

Art. 8.

Urzędowe ratyfikacje niniejszej Konwencji, zgodnie z warunkami, przewidzianymi w części XIII Traktatu Wersalskiego i w odpowiednich Częściach innych Traktatów Pokoju, winny być przesłane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów celem zarejestrowania.

Art. 9.

Niniejsza Konwencja wejdzie w życie, gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane przez Sekretarza Generalnego.

Obowiązywać ona będzie wyłącznie tych Członków, których ratyfikacja została zarejestrowana w Sekretarjacie. W następstwie Konwencja ta wejdzie w życie dla każdego Członka od daty zarejestrowania jego ratyfikacji w Sekretarjacie.

Art. 10.

Gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane w Sekretarjacie, Sekretarz Generalny Ligi Narodów poda ten fakt do wiadomości wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy. Zawiadomi on również Członków o zarejestrowaniu ratyfikacji, przesłanych mu później przez Członków Organizacji.

Art. 11.

Każdy Członek, ratyfikujący niniejszą Konwencję, zobowiązuje się do stosowania postanowień artykułów 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 najpóźniej od 1 stycznia 1924 r. i do powzięcia środków niezbędnych dla zapewnienia im skuteczności.

Art. 12.

Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, ratyfikujący niniejszą Konwencję, zobowiązuje się stosować ją w swoich kolonjach, posiadłościach i protektoratach, zgodnie z postanowieniami artykułu 421 Traktatu Wersalskiego i odpowiednich artykułów innych Traktatów Pokoju.

Art. 13.

Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję, może po upływie lat dziesięciu od daty pierwotnego wejścia jej w życie, wypowiedzieć ją aktem, który prześle Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów do zarejestrowania. Takie wypowiedzenie nabiera mocy dopiero po upływie roku od daty zarejestrowania go przez Sekretarjat.

Art. 14.

Co najmniej raz na lat dziesięć Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy winna złożyć Konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej Konwencji i rozpatrzyć potrzebę umieszczenia na porządku obrad Konferencji kwestji rewizji lub zmiany rzeczzonej Konwencji.

Art. 15.

Za tekst autentyczny niniejszej Konwencji uznaje się obydwaj jej brzmienia: francuskie i angielskie. Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.
W Warszawie, dnia 11 czerwca 1924 roku.